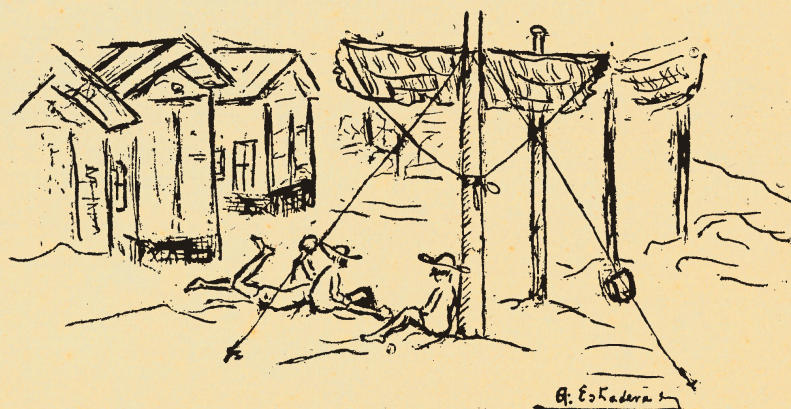

Diari de Vilamar

Facsímil de l'edició de 1922

PRÒLEG

El *Diari de Vilamar* (1922), dut a terme a la colònia escolar de Calafell, podria simbolitzar tot el moviment social de renovació pedagògica catalana d'inicis del segle xx. Juntament amb l'esforç de diversos mestres i pedagogs, hi hagué el de les institucions per fomentar una escola nova centrada en els interessos i les necessitats del jovent. En conseqüència es volgué millorar la qualitat, la vida i la formació de l'infant allunyant-se de la pedagogia memorística i no reflexiva. Això significava posar el punt de mira en l'alumne, i a partir d'aquest protagonisme elaborar tota la tasca educativa.

El foment d'una pedagogia de treball d'observació i de recerca, centrada en el component físic, intel·lectual i moral, fou un dels aspectes significatius d'aquesta nova manera d'actuar. Però a més d'aquesta visió integral, destaca un model educatiu d'autogestió, democràtic i d'autoreflexió constant amb l'objectiu de formar individus i ciutadans lliures per a una nova societat. En aquest sentit, les voluntats que es propugnen actualment per a l'escola del segle xxi van en la mateixa línia basada en el foment de l'autonomia, però amb el gran i greu problema que obvien aquests models del segle passat, ideats per pedagogs que estimaven la seva feina i que crearen metodologies d'alta qualitat i de repercussió internacional. Aquests mestres tenien uns ideals basats en l'autoaprenentatge i la reflexió constants molt superiors a les propostes renovadores que ens vénen imposades des de diversos mitjans, i que plantegen un benefici, més que dubtós, per a l'alumne. I és que aquesta anàlisi de la tradició pedagògica hauria de servir, si més no, per saber en detall què es feia a Catalunya fa vora cent anys. Aquest podria ser un bon punt de partida per proposar una nova educació, buscant i adaptant els elements òptims i transferibles a l'actualitat. És per tant indispensable recordar, buscar, analitzar i entendre els models de Pere Vergés, Artur Martorell, Rosa Sensat, Josep Estalella, Joan Bardina i tants d'altres, per poder

posteriorment interpretar i crear un nou model escolar, el del segle XXI, el qual tampoc serà únic —ni ho ha de ser— tenint en compte els diversos punts de vista i interessos de la societat d'avui en dia representats per mestres, direccions de centres, institucions, grups econòmics, polítics, etc.

Aquest diari, amb 14 números que van del 29 d'agost al 14 de setembre de 1922, detalla la vida a la colònia de la Primera República Escolar de Vilamar l'any de la seva creació. El director de l'Escola del Mar, Pere Vergés i Farrés (1896-1970), va rebre l'encàrrec de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona de responsabilitzar-se també d'aquestes estades d'estiu i de dirigir-les. En fou el director l'any 1922, i del 1930 al 1932. Artur Martorell el substituï del 1923 al 1929, i el professor de música Enric Gibert ho va fer del 1933 fins al tancament de la colònia el 1939. De tota manera, els diversos directors de Vilamar mantingueren el seu caràcter i esperit inicials. Per tant, es pot dir que el rastre de Vergés hi fou present sempre.

Entre l'Escola del Mar i Vilamar hi ha lògicament elements i maneres d'actuar comuns. La diferència rau en els majors beneficis que el pedagog creia que s'obtenien a les colònies. Pere Vergés estava d'acord així amb els ideals d'Adolph Ferrière en relació amb les característiques que les escoles havien de tenir. Tant el suís com el català opinaven que el més recomanable en el sentit educatiu era que el jovent convisqués totes les hores al centre, a manera d'internat. A la colònia escolar, i llegint el *Diari*, es comprova que tota la tasca d'autogestió, d'autoreflexió, d'autonomia, etc., era molt més pronunciada que la que apareixia al centre escolar de Barcelona. D'aquesta manera, la relació amb la natura —com es comprova, per exemple, en la secció meteorològica present en cada exemplar del *Diari*—; el constant esperit cultural amb la música i l'art com a elements primordials; la proposta lúdica amb un interès per la pràctica de jocs lliures i organitzats; l'atenció al llenguatge amb multitud d'activitats de lectura, escriptura i recitació; la relació amb l'entorn i la població amb sortides, excursions, visites de diferents personalitats; el treball acadèmic plantejat amb un sentit experimental i de recerca, i el model de càrrecs estructurat amb un procés democràtic, agafaren el seu màxim interès a la colònia. El mateix Vergés ja ho detallà en la conferència «La vida espiritual a Vilamar» (1932).

La creació del *Diari*, a càrrec dels alumnes, és un exemple de com era l'estada a Calafell, que funcionava com una ciutat ideal i amb un model

d'autogestió democràtica organitzat de manera jeràrquica entre els habitants. A la vegada, llegint els diferents escrits es fa palès l'interès per una educació sana i higiènica a la natura, en la qual els aprenentatges succeeixen a partir de les vivències dels infants. Així mateix, el component estètic es veu simplement analitzant la cura que es tenia a l'hora de redactar les informacions, o a inserir els gravats i els dibuixos dels habitants de la colònia en el diari; una mostra més del tractament pedagògic de l'amor i la bellesa a Vilamar, a l'escola catalana, i en general a l'Escola Nova.

Finalment, el *Diari* tingué la finalitat, com ja comenten els alumnes redactors en la presentació del primer número, d'informar la família, els amics, les entitats, etc., del dia a dia de la colònia, però a la vegada esdevingué un element per unir tot el conjunt d'iniciatives culturals, experimentals i socials que succeïen. És en aquest últim sentit que la publicació d'aquests escrits agafa el màxim pes i ha de ser d'utilitat per a futures recerques pedagògicohistòriques.

JORDI BRASÓ I RIUS
Grup de Recerca en Pensament
Pedagògic i Social (GREPPS)
Departament de Teoria i Història de l'Educació
Universitat de Barcelona

Diari de Vilamar

Vilamar de Calafell (República d'Infants)

(INSTITUCIÓ DE LA COMISSIÓ DE CULTURA DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA)

LS nois i noies de la República d'Infants de Vilamar de Calafell, adonant-se de l'aïllament en què quedarien si no s'establí un medi o altre de relació amb els de fora, han acordat, reunits en «Consell de Sis», que el millor medi d'establir aquesta relació era el DIARI DE VILAMAR.

Valent-se del DIARI DE VILAMAR podran enterar-se els de fora de tot el que passi a Vilamar i els de Vilamar de tot el que passi a fora; car hi obrirem una secció de Noticiari on hi consignarem les unes noves i les altres.

A part d'aquesta relació externa el DIARI DE VILAMAR motivarà aquella altra interna que consisteix en el contacte que hi ha d'haver entre totes les institucions culturals, perquè no quedin isolades les unes de les altres, sinó ben juntes i compactes, establint-se així aquella llei de circulació que fa que es nodreixin mútuament.

Ens plau, en aquest primer número saludar a tots els companys de premsa i oferir-nos-els, esperant que tots ells ens correspondran també amb les mateixes ofertes.

LA REDACCIÓ

VILAMAR

«El Consell de Sis»

Vilamar és una petita República d'Infants, integrada per sis petites viles amb els noms d'«Areny d'Or», «Villarraig», «Puigverd», «Pinar», «Vilablava» i «Putxet». Cadascuna d'aquestes viles està composta de 25 nois i 25 noies, i es regeixen independentment les unes de les altres sota les ordres del president representant de cadascuna de les esmentades viles, els quals són elegits per sufragi dels habitants que figuren en el cens corresponent. Aquests representants elegeixen entre ells el President general de Vilamar, constituint tots plegats el «Consell de Sis». Dintre aquest Consell hi tenen representació una noia de cada vila, tenint vot i veu i fins força de vedar el que elles creguessin oportú, sempre que es refereixi a labors i altres afers propis de la dona i de la llar.

(De les «Bases de Fundació de Vilamar».)

De la constitució de «Vilamar»

El dia 16, al dematí, arribaren de Barcelona, els nois que tenen de formar la República de Vilamar.

A l'estació anaren a rebre'ls: l'alcalde de Calafell, Sr. Janer; secretari, Sr. Soler; rector, Mossèn Rossell; jutge i farmacèutic, Sr. Mir; metges senyors Dachs i Massana; i els mestres Srs. Ferrer i Sra. Lamarca, amb els seus alumnes.

De Vilamar hi havia el Sr. Vergés i la Srta. Bayona, president i vicepresidenta, respectivament, del Consell Superior, i els nois que formen el 1.er Consell de Sis, provisional.

Quan arribà el tren l'estació es trobava plena de gent del poble que anà a donar-los-hi la benviguda.

Arribaren acompanyats del Sr. Gassol, veguer de Vilamar; el Dr. Mias i els mestres que tenen al seu compte les viles que formen Vilamar.

Tots junts es dirigiren a la plaça de la colònia, on s'hi havia aplegat gran nombre de gent. Allí l'alcalde de Calafell prengué la paraula per a salutar-los, dient que ells farien tots els possibles per a que els fos ben agradosa l'estada en aquesta platja.

En nom de l'Ajuntament de Barcelona li contestà el Sr. Gassol, donant-li les gràcies per les facilitats que els hi havia donat per l'establiment de la colònia.

El nom de Calafell sempre tindrà un lloc d'honor dins l'Ajuntament de Barcelona. Els nois d'aquesta platja en sortiran forts i bons, però els infants tot ho retornen, doncs sempre quedarà en el seu recort Calafell.

Els digué que ses cançons i jocs omplirien d'alegria la platja, i que les volguessin escoltar, doncs hi ha moments de la vida que una cançó o una rondalla poden influir molt en l'ànima d'una persona. Calafell es pot sentir orgullosa d'haver contribuït a aquesta gran obra de cultura.

Ambdós foren aplaudidíssims.

Després els presentà els nois presidents de les viles, i el President i Vicepresidenta de Vilamar, que foren rebuts amb grans aplaudiments.

A. ARTÍS

Arribada de «La Major»

El dia 18 a la tarda, els presidents de les viles anaren a rebre la barca destinada a «Vilamar».

Quan era a la vora de la platja els dits presidents tocaren els corns, i al treure-la en terra fou molt aplaudida pels nois de totes les viles. El president del Consell de Sis, Pere Vallhonrat, digué que aquella barca li posarien per nom «La Major», i que aquesta barca servirà per a fer excursions i sortir de pesca.

N'hi haurà un altra més petita que servirà per a vetllar la platja quan els nens es banyen.

JOSEP VAL

La tarda de les eleccions

La tarda de les eleccions fou la del dissabte dia 19. En ella hi pogueren pendre part tots els nois de deu anys en amunt. Aquesta elecció fou secreta, s'elegí el president de cada vila, puig els que ho eren tenien el càrrec interinament, perquè tots els nois quan varen arribar a Calafell no es coneixien i per això no hauríem pogut fer votacions. Per això ara que ja fa tres dies que vivim junts hem pogut fer la votació sense por d'equivocar-nos. En la

votació resultaren presidents els nois i noies següents:

Del Pinar: Avelí Artís y Francesc Folch.

Del Putxet: Anton Estradera i Maria Taltabull.

De Vilablava: Manuel Galiana i Dolors Puigverd.

Del Puigverd: Josep Fontanals i Joaquina Calduch.

De Vila Roig: Josep Val i Olímpia Anfrons,

i D'Areny d'Or: Pere Vallonrat i Montserrat Viñas.

Aquests presidents foren presentats triomfalment pels nois de la seva vila, cap a la Plaça Major. Allí els mestres de cada vila presentaren els presidents interins i després els presidents novells. Aquests desseguida es reuniren per triar entre ells el president general. Aquest fou l'Avelí Artís, que fou presentat als nois en mig d'una tempesta d'aplaudiments. Quan aquests s'acabaren l'Avelí Artís dirigí la paraula als nois, després el Sr. Gibert ens explicà un conte acabant així l'elecció de presidents i presidentes de la República de Vilamar.

F. BELLVER.

NOTICIARI

El dia 24 a la tarda es verificà la visita oficial de les Autoritats de Barcelona a la nostra República de Vilamar. Resultà la visita una solemnitat de la qual esperem ocupar-nos detalladament.

El mateix dia 24 a la tarda, les viles de Puigverd, Vilarroig i Areny d'Or es disputaren i guanyaren la copa del campionat de Rescat contra les viles del Putxet, Vilablava i Pinar.

En Fontanals, en representació de les viles que guanyaren la copa de rescat, l'oferí com a present a l'Escola del Mar, al mateix acte de rebre-la de mans del senyor Alcalde de Barcelona, essent ovacionat pel seu gest tan generós.

Hem rebut la visita de l'escriptor Josep M.ª Junoy, el comentador de «Le livre de Saint Joseph» de Francis Jammes.

El dia 26 Vilamar rebé la visita de

l'Escola d'Istiu de la Mancomunitat. Resultà també una solemnitat de la qual ens ocuparem.

L'Escola d'Istiu feu dos presents a Vilamar perquè se'ls disputessin els nois i noies en algun dels concursos que sovint se celebren en la República d'Infants. El primer era una copa que la guanyà En Montoliu de la vila d'Areny d'Or en el Joc del ram. El segon era una bonica cistelleta amb tota una col·lecció d'estres de treballs de nena, que la guanyà la Vilablava.

A tots els concursos de Jocs i altres festes de Vilamar, hi assisteix una gran gernació de Calafell i dels pobles veïns, prenent-hi una part molt interessada.

SECCIÓ METEOROLÒGICA

Dia 25 d'Agost 1922

Localitat exacta PLATJA

Observador, J. VAL

	a 8 h.	a 16 h.
Direcció del vent	N. E.	S. E.
Classe	Nimbus Cúmulus	Cirrus Cúmulus
Núvols.. { Quantitat	VIII	II
{ Venen del.....	N. E.	E.
{ Part més nuvolosa	N.	N.
Pressió atmosfèrica.....	76.2	77.4
Temperatura exterior.....	29	30

Diari de Vilamar

Vilamar de Calafell (República d'Infants)

(INSTITUCIÓ DE LA COMISSIÓ DE CULTURA DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA)

VILAMAR

El Consell Superior de Divuit i la Vegueria

Cada vileta de Vilamar té un professor que vetlla el departament de nois i una mestressa que vetlla el de noies.

Aquests professors junt amb el que els presideix, el vicepresident, el secretari, l'administrador, el professor de música i el professor entrenador de jocs constitueixen el «Consell de Divuit».

El «Consell de Divuit» representa a Vilamar el poder moderador.

L'Autoritat suprema dintre la República de Vilamar l'hi té l'Ajuntament de Barcelona i la delega al seu representant a Vilamar sota el títol de Veguer. Cessa per tant en la seva autoritat el Veguer sempre que l'Alcalde de Barcelona o el President de la Comissió de Cultura entrin als termes de Vilamar, quedant aquests veguers de la República i aquell simple habitant de Vilamar; però amb dret encara d'assistir als Consells, tenint-hi veu i vot.

(De les Bases de fundació de la República de Vilamar.)

L'Ajuntament de Barcelona a Vilamar

El dia 24 d'aquest mes «Vilamar» es posà de festa per a rebre l'Ajuntament de Barcelona que vingué a fer la visita oficial a la República.

L'estació es trobava plena de gent, havent-hi totes les autoritats del poble.

Bona extensió de platja era totalment plena de carros, les veles dels quals oferien un bonic contrast amb la blavor del mar.

A la plaça, s'hi havien situat totes les viles. En aquesta es celebrà la recepció, parlant primer el Sr. Gassol, depasant el seu càrrec de Veguer en mans de l'Alcalde de Barcelona, com així era obligació, per mentre aquest estés dintre els termes de Vilamar, tal com ho manen les bases de fundació referents a la Vegueria, que es un càrrec i un honor d'autoritat delegada.

Després el President del Consell de Sis llegí un document demanant a l'Ajuntament de Barcelona que considerés Vilamar com a carrer de la Ciutat. El Sr. Barbey donà les gràcies a tots i explicà l'origen de la colònia, i la necessitat en que es trobava Barcelona d'establiments culturals, fins que la Comissió de Cultura emprengué l'obra que en aquest dia es trobava en un dels moments de consagració.

L'Alcalde de Barcelona digué que

considerarien Vilamar com a carrer de Barcelona.

Per fi l'Alcalde de Calafell digué que la vila potser es trobava en un dels moments més importants de la seva història, desitjant que l'obra empresa fos permanent pel bé de les dues poblacions.

Més tard passaren a visitar les viles i després se'ls obsequià amb un «lonch».

Al bosc de Vilamar la cantatriu Concepció Badia cantà escullides cançons; els nois cantaren i feren uns exercicis de rítmica com a fi de festa.

Acompanyats per tot el poble, es dirigiren a l'estació, on marxaren amb el tren especial.

El bateig de la «Mireia»

El dematí del diumenge arribà de Barcelona la barca construïda per Vilamar. En ella arribaren el director accidental de l'Escola del Mar Sr. Casademont, el mestre de la semi-colònia establerta en la mateixa Escola senyor Borrell i el director dels Banys de nois de l'Ajuntament de Barcelona senyor Trigo.

L'arribada de la barca fou senyalada pels tocs dels corns. Aviat la platja s'omplí de nois que aplaudien als qui arribaven.

Més tard el Consell anà a l'estació a rebre al Sr. Ainaud.

A la tarda arribaren el president de la Comissió de Cultura Sr. Barbey i els regidors Martí Esteve i Duran i Reynals.

El bateig de la barca estava senyalat per la tarda, havent sigut nomenats padrins En Manel Ordax i N'Enrica Vidal, de la vila «Pinar».

La plaça de Vilamar cap a mitja tarda era plena de gent.

Mentrestant anaven compareixent les viles amb les seves banderes que s'anaven situant per la plaça.

De dins la Sala d'Actes sortí la Comitiva. Al davant hi anaven nois amb corones de fulles i collarets de petxines cantant «La cançó de la barca», després seguïen el Sr. Rector i els padrins, i per últim el Govern de Vilamar i els regidors de Barcelona.

La platja presentava un aspecte animadíssim. A la barca se li posà *Mireia*.

El Rector le beneí, pujaren a dalt els padrins i la vararen, entre els visques i aplaudiments de la gent de la platja.

Els nois es retiraren a les viles on se'ls repartí tallades de síndria. Més tard una representació del Consell Superior i del Consell de Sis anà a acomiadar la Comissió de Cultura.

A. ARTÍS.

Felip Pedrell

Amb motiu de la mort de l'eminent músic Felip Pedrell, es feu a cada vila de Vilamar un petit acte íntim d'homenatge al mestre, explicant-s'hi la seva biografia. Reproduïm la que escrigué el President del Consell de Sis:

En Felip Pedrell nasqué a Tortosa el 19 de febrer de 1841. El seu mestre fou un mestre de Capella de la Catedral dit Joan Antoni Nin i Soler.

En un viatge que feu a Barcelona l'any 1859 sentí una veritable orquestra; això i la possessió d'un piano fou causa d'una sèrie de composicions pianístiques.

Totes aquestes es veïeren influenciades per la música italiana de l'època baixa que era la que dominava en aquells temps.

Sota l'anagrama *Delpler* estrenà una obra seva al Liceu titulada *La Fête*.

El 14 d'abril de l'any 1874 estrenà en el mateix teatre la seva primera obra lírica *L'ultimo Abenzerraggio*, on s'hi manifesta un intens estudi de la cançó popular. En 1875 estrenà el *Quasimodo*.

L'any 1876 feu un viatge a Itàlia pensionat per les diputacions de Girona i Tarragona.

A París, l'any 1877 fa unes escenes simfòniques dites *El Cant de les Muntanyes* i compòn un fragment simfònic inspirat en el «Rei Lear».

Amb lletra d'Albert Quintana, invitat pel Comité de festes llatines, celebrades a Montpeller en homenatge a Mistral compòn la *Cançó llatina*.

A París feu també el poema choral *Mazzepea* i *Cleopatra* i els poemes simfònics *Excelsior* i *I Triomfi*.

En 1882 edita *Salterio Sacro-Hispano* i la revista setmanal *Notas musicales y literarias*. Després publica *Los músicos españoles antiguos y modernos en sus libros*.

La Trilogia *Els Pirineus* fou composta en l'any 1890 i part del 91. El 94 publicà *Hispaniæ Schola Musica Sacra* que sortiren fins a 8 volums. En Pedrell es trasllada a Madrid on ocupa una càtedra del Conservatori i és rebut acadèmic de San Fernando.

La primera representació d'*Els Pirineus* es donà al Liceu l'any 1902 i començà la col·laboració quinzenal a *La Vanguardia*. Des de 1903 col·labora en la revista de la *Internationale Musik-Gesellschaft*.

El *Comte Arnau* és escrit en 1904 en la *Revista Musical Catalana* i en aquest mateix any comença la publicació dels estudis monogràfics sobre *Els músics vells de la terra*. En 1905 escrigué *La Matinada* i *La Visió de Randa*. Després la *Glosa* de Maragall, composta per la inauguració del casal de l'Orfeó Català, i l'opuscle sobre la *Cançó popular catalana* vegé la llum en aquest mateix any, i començà la redacció dels volums autobiogràfics *Jornadas de Arte* i *Orientacions*. L'any 1907 escriu una monografia sobre els Cantors d'Auzias March, i l'any següent *Antologia de organistas clásicos españoles*.

Per encàrrec de la Diputació de Barcelona redactà el Catàleg monumental de la biblioteca musical de la Diputació en l'any 1907. Després escrigué *Músicos contemporáneos y de otros tiempos* i per últim el *Cancionero Popular Español*.

Amb la col·laboració del Rvnd. Higini Anglés i sota la cura de l'Institut d'Estudis Catalans publicà els *Madrigals* i *Missa de Réquiem de Brudieu*.

Entre la multitud d'obres manuscrites que deixa s'hi han trobat composicions sobre peces de Rabindranath-Tagore, Ventura Gassol i altres.

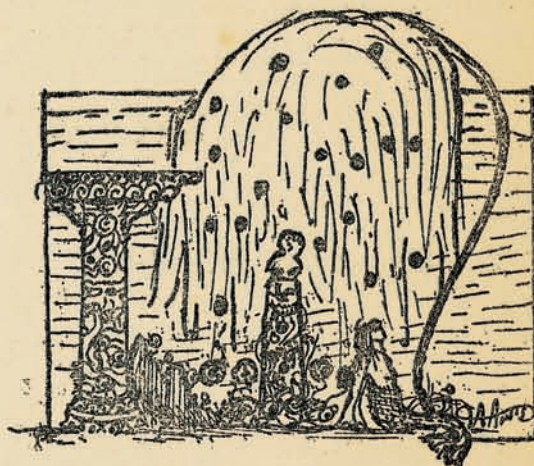
CONCURS

Havent-se fet un concurs entre els nois i noies de Vilamar per veure qui millor escriuria un fragment d'un conte d'Andersen que el President del Consell de Divuit, Sr. Vergés, els llegí, reproduïm el que ha guanyat el primer premi:

LA DONZELLETA DEL MAR

Heus aquí que una vegada hi havia en el lloc mes pregón de l'Occea un palau magnífic; el sostre era fet de petxines i ostres que s'obrien i es tancaven, segons els moviments de les petites ones. Les parets fetes de coral pur adornaven extraordinàriament aquell palau misteriós que semblava un joiell perdut en el fons del mar.

Sis princesetes formoses com un sol hi vivien, les quals es passaven el dia arreglant-se els seus deliciosos jardinetes. L'una el tenia de la forma d'una ballena, l'altra d'una altra forma, però la més petita el tenia semblant a un cercle, amb l'estàtua d'un infant al mig.

Un jorn l'avia va dir a les donzelletes, que quan tinguessin quinze anys podrien pujar a flor d'aigua i des de allí obirar les meravelles de la naturalesa terrestre.

Totes esperaven amb impaciència el feliç dia; per fi tocà a la primera, ella que mai havia tret el caparronet a la superfície del aigua i trobar-se amb l'espectacle d'una posta de sol... fou una cosa estupenda.

Quan baixà al profund explicà a les seves germanes lo que havia vist, elles quedaren admirades i esperaren ansioses poder arribar

al ditzós dia. Al cap d'un any fou la segona la que disfrutà al veure tres infantons que jugaven a la vora d'un riu; ella volia jugar-hi però els petitets fugiren espantadissos; al cap d'un moment aparegué un gos, ella al veure'l s'acabussà i prompte estigué vora les seves germanes explicant lo succeït.

Que contentes estaven elles en pensar que igual com les seves dues germanes grans, també veurién coses que mai els ulls s'ho havien pogut imaginar.

A. ESTRADERA.

NOTICIARI

En la festa de la visita que feu l'Ajuntament de Barcelona a la República de Vilamar hi prengué part l'eminent cantatriu catalana Na Concepció Badia d'Agustí. En homenatge a l'artista il·lustre i al gest generós que tingué per Vilamar, el dimarts la entrevistà un dels nostres redactors, amb el fi de fer-li una petita biografia d'homenatge que publicarem demà.

Tots els pescadors del barri de Mar de Calafell han ofert totes les seves barques a Vilamar per sortir un diumenge a pescar, amb tots els habitants de la República, i fer-los-hi present de tot el peix que pesquin. Avui una comissió del Consell de Sis anirà a remercier-los-hi l'oferta i a fixar el dia de la sortida.

El dia 27 el poeta Josep M.ª de Sagarra feu l'obsequi a Vilamar de venir-hi a fer una lectura dels seus poemes, que tingué lloc a la Plaça Major davant de tots els nois i noies de la República i d'una gran gernació dels pobles veïns que hi vingueren per sentir l'il·lustre poeta.

El passat diumenge van ésser invitats 30 nois de Vilamar per anar al Vendrell a un partit de foot-ball que tenien organitzat per aquella tarda. Hi anaren 5 nois de cada vila.

SECCIÓ METEOROLÒGICA

Dia 28 d'Agost 1922

Localitat exacta PLATJA

Observador, P. VALLHONRAT

	a 8 h.	a 16 h.
El vent ve del.....	S. E.	S. E.
Classe	Cirrus Cúmulus	Cirrus Cúmulus
Núvols.. { Quantitat	VII	VII
{ Venen del.....	N. E.	S. O.
{ Part més nuvolosa	N. E.	N. E.
Pressió atmosfèrica	77.1	77
Temperatura exterior	29	37

Temperatures: màxima, 37; mínima, 16; mitja, 26.5

Diari de Vilamar

Vilamar de Calafell (República d'Infants)

(INSTITUCIÓ DE LA COMISSIÓ DE CULTURA DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA)

VILAMAR

Els funcionaris del Consell de Sis

Els funcionaris del Consell de Sis són telefonistes, bibliotecari, carter, tresorer, secretari, jardiniers, higienista, cambreres i cosidores.

El representant de cada vila es nomena els funcionaris per la seva vila, telefonista, jardiniers, cambreres i cosidores.

Els funcionaris generals de Vilamar encarregats dels serveis comuns a tota la República com són tresorer, carter, bibliotecari i higienista són nomenats per tot el Consell de Sis.

(De les Bases de fundació de Vilamar.)

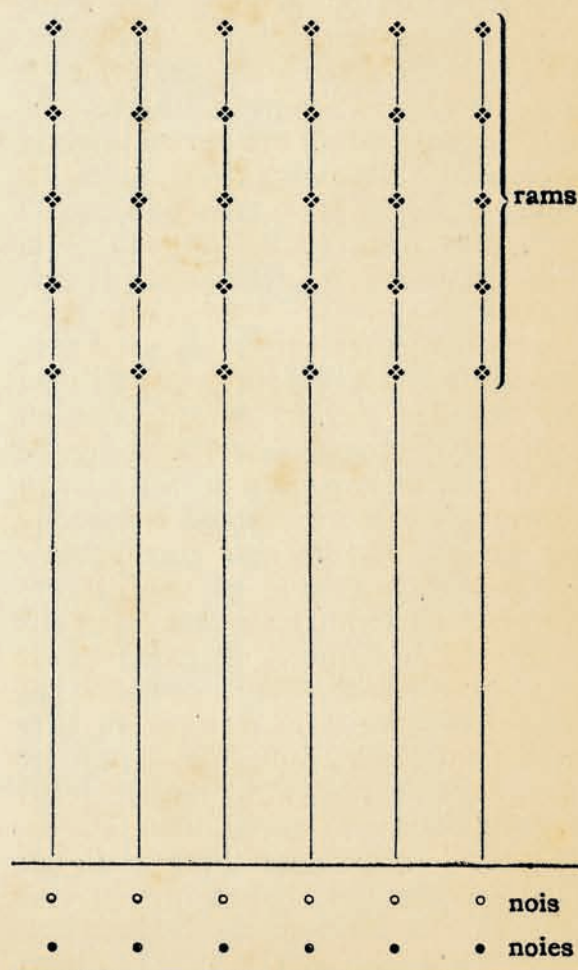
Els jocs que es juguen a Vilamar

El joc del ram

El joc del ram sembla que vulgui rememorar els jocs i lluites de l'edat mitja, en que els cavallers oferien els premis i lo que guanyaven a les dames.

Per a jugar el joc del ram, es tiren tantes línies com jugadors tenen d'haver-hi; cada jugador es coloca al cap d'una línia i a l'altre cap d'aquesta s'hi posan seguint la ratlla, els rams que es cregui convenient separats per una petita distància. Quan es dona la senyal surten els jugadors que tenen d'agafar

un dels rams i portar-lo a una nena que ell hagi triat abans que s'espera al lloc on ell ha sortit; té de repetir el viatge altra i altra vegada i el que porta primer l'últim ram que hi queda a la noia, queda vencedor.

Aquest és un joc de destresa i tàctica, doncs si un primer fa la carrera més curta resulta que després està cansat, quan té de fer la més llarga.

L'altre dia es jugà aquest joc amb gran entusiasme, disputant-se una copa donada per l'Escola d'Istiú que vingué a visitar Vilamar.

A. ARTÍS

El Sermó de la Barca

Ens plau reproduir dos dels evangelis en els quals es va basar El Sermó de la Barca que el diumenge passat feu el Veguer de Vilamar:

«Un dia Jesús pujà a la barca seguit dels seus deixebles i veureu que sobrevingué un fort temporal en la mar que les onades cobrien la barca. I ell dormia. I els deixebles s'acosten a ell i el despertem, dient: Senyor, salveu-nos, morim. Què temeu, els diu ell, homes de poca fe? Llavors s'alçà i reptà els vents i es va fer una gran bonança. I els homes meravellats digueren: Qui és aquest home, que els vents i la mar el creuen?»

«I Jesús va fer entrar els seus deixebles a la barca i els feu passar a l'altra part del llac davant seu, mentre ell acomiadava la gent. Acomiadada que fou la gernació, pujà a la muntanya i allunyat de tothom es posà a resar. Ja la barca era en alta mar aturmentada de les aigües perquè el vent li era advers. Però de nit Jesús anà cap a ells caminant per damunt de la mar. I els seus deixebles al veure'l caminar per damunt de l'aigua van entrar en turbació dient: Es un fantasma. I van fer unes veus de por. Però llavors Jesús els parlà dient: No us espanteu, soc jo. Llavors li respongué Pere i digué: Senyor, si sou vos, maneü que jo vingui a Vos per damunt de l'aigua. I ell digué: Vina. I baixant Pere de la barca,

caminava cap a Jesús per damunt de l'aigua. Però veient el vent fort tingué por i comensà a enfondre's i cridà dient: Senyor, salveu-me. I llavors Jesús allargant-li la mà li digué: Home de poca fe, perquè has dubtat? I com tots dos entressin a la barca es calmà el vent. Llavors tots els de la barca el van adorar dient: Verament ets el Fill de Deu.»

(De l'Evangeli de Sant Mateu.)

El nou govern de Vilamar

En les passades eleccions que es feren per a renovar el Consell de Sis, sortiren elegits presidents i representants els següents nois i noies:

<i>Pinar:</i>	Avelí Artís. Carme Millà.
<i>Vilablava:</i>	Ricard Mataró. Dolors Puigverd.
<i>Putxet:</i>	Lluís Balaguer. Mercè Ciuró.
<i>Puigverd:</i>	Josep Fontanals. Angela Laplana.
<i>Vilarroig:</i>	Josep Val. Olímpia Amfruns.
<i>Areny d'Or:</i>	Pere Vallhonrat. Maria Vives.

D'aquests, hi ha els dos representants de Vilarroig, Josep Val i Olímpia Amfruns, i el d'Areny d'Or, Pere Vallhonrat que han sigut reelegits per segona vegada.

En la reunió que feu el Consell de Sis per a elegir president, sigué aquest el resultat: Artís, 10 vots; Fontanals, 2. Quedant per lo tant elegit President de la República de Vilamar l'Avelí Artís, que ho és per segona vegada.

Demà donarem el cos de funcionaris del Govern de Vilamar.

Dels artistes que visiten Vilamar

Concepció Badia

L'eminent cantatriu Concepció Badia que el dia de la visita oficial de l'Ajuntament de Barcelona tingué la gentilesa de venir a cantar, nasqué a Barcelona el 14 de novembre de 1898. El seu mestre de piano fou Granados i el de cant Guitart. Debutà en l'any 1915 al Palau de la Música Catalana, cantant les Tonadilles de Granados. Les seves obres preferides i en les que ha obtingut més èxit són les de Granados. Fora de Barcelona ha cantat a Madrid i Lió.

Josep M.ª de Sagarra

Troband-se a Vilamar el poeta Sagarra li hem demanat una poesia, deixant-se reproduir aquesta:

LA NENA DE LA ROTLLANA

(Fragment)

La nena de la rotllana
porta el vestit carmesí,
— cirera, maduixa, magrana —
i les cames nues salten pel camí.

Salten les cames menudes i grasses
i els cabells d'or volen al vent,
i en mig dels sospirs i els salts i les passes
roda la rotllana alegrement.

Xiula per les branques una merla boja,
roses, liles i dematí,
denteta blanca, boqueta roja,
galta de seda i ull blau marí.

JOSEP M.^a DE SAGARRA.

NOTICIARI

A la tarda del diumenge passat, de dalt de la barca «La Major» estant, el Veguer de Vilamar feu el «Sermó de la Barca» explicant a tota la gent de la platja escenes bíbliques de Jesús i de la Mar, acabant l'acte amb un petit choral de Bach que cantaren els de Vilamar.

Abans d'ahir les viles de l'esquerra celebraren la seva festa a la Plaça Major, invitant totes les altres viles de Vilamar.

La festa consistia en versos i cançons, amb gestes algunes, totes executades per nens de les viles organitzadores de la festa.

Després es repartí berenar i engegaren globus, i per últim hi hagué les «festes de barri», com trencar olles, curses de sacs, etc.

Per ahir, era esperada amb gran interès la festa de les viles de la dreta «Pinar», «Vilablava» i «Putxet», que ja en parlarem aviat.

Després de la festa d'ahir hi hagué a la Plaça una sessió de cine, projectant-se pel·lícules de viatges, una de l'Escola de Mar, i altres pel reputat fotògraf barceloní Cuyàs.

Definitivament ha quedat format el cos de redacció del «Diari de Vilamar», essent nomenat redactor en cap l'Avellí

Artís, redactors Francesc Bellver i Josep Val; com a redactor artístic Joan Surós.

d'Actes i aprengueren «La Cançó del Vent», que donarem a conèixer als nostres llegidors.

Abans d'ahir, amb motiu de fer uns vents llevant, mitjorn i ponent molt forts i un xic freds, a Vilamar no hi hagué banys de mar. Aprofitant però aquesta ocasió tots els habitants de Vilamar es reuniren, al matí, a la Sala

Hem rebut la visita de l'Assessor Higienista de la Comissió de Cultura Dr. Mias, qui ha trobat l'estat sanitari de Vilamar en bones condicions, gaudint tots els ciutadans d'una perfecta salut i d'una sana alegria.

SECCIÓ METEOROLÒGICA

Dia 29 d'Agost 1922

Localitat exacta PLATJA

Observador, J. VAL

	a 8 h.	a 16 h.
El vent ve del.....	S. E.	N. O.
Núvols.. { Classe	Cirrus Nimbus	Cúmulus Cirrus
	IX	III
	E.	NO. i NE.
	N. NE.	N. O.
Pressió atmosfèrica.....	76.7	76.5
Temperatura exterior.....	28	31

Temperatures: màxima, 30; mínima, 23; mitja, 26.5